

Reint Gaastra

Reint Gaastra heeft een loopbaan als jurist, journalist en trainer achter de rug. Nu zet hij met echtgenote, medium Gabriela Gaastra-Levin, de hedendaagse leer van Maria Magdalena en Jezus in de wereld.

www.mariamagdalenaenjesus.nl

www.followyourheartpublishing.nl

‘Waarom heb jij je lichaam geschapen zoals het is?’

Praten met je lichaam

Ik sta op het punt om samen met echtgenote Gabriela en drieëntwintig deelnemers in zes dagen naar Santiago de Compostella te lopen. Honderdtwintig kilometer over de Camino Frances. Een heerlijk vooruitzicht, ware het niet dat mijn rechter kuitspiergroep pijnlijk opspeelt. De kans is groot dat ik niet meeloop. Helaas pindakaas.

Ik heb deze situatie zelf gecreëerd. Tijdens onze laatste reinigingsworkshop heb ik te uitbundig op mijn sokken gedanst. Dat had ik niet moeten doen. Had beter moeten weten. Want mijn lijf is daar niet voor gebouwd. Ik had mijn sportschoenen aan moeten doen. Ik heb namelijk kleine voeten die om goede ondersteuning vragen. Maatje 43, een smalle voet bovendien, is voor een man van 1.95 meter aan de kleine kant. Een reus op lemen voeten...

Door ons spirituele werk met Maria Magdalena en Jezus weet ik dat ik op zielsniveau voor mijn incarnatie al mijn eigen leven in grote lijnen heb geschapen, mijn ouders heb uitgekozen en mijn lichaam tot op detailniveau genetisch heb bepaald. Een beetje van dit, een beetje van dat, een beetje Maggi en een beetje van mijzelf. Kortom, ik heb zelf in de spirituele dimensie aan de knoppen gezeten om randvoorwaarden te scheppen om deze aardse incarnatie tot een spiritueel succes te maken.

Want voordat wij opnieuw incarneren gaan we met onszelf in conclaaf en stellen we vast waar we in een volgend leven prioriteit aan geven om nog tot heelheid en eenheid in de materie te brengen. In het door Gabriela gechannelde boek *De Helende Kracht van Familierelaties* leggen Maria Magdalena en Jezus uit dat wij, om gericht vorm aan een nieuw leven te geven, vooraf een incarnatievraag formuleren. Een vraag die als het ware functioneert als onze aardse routeplanner. Bewust of onbewust laten we bij al onze keuzes in dit leven de incarnatievraag op de achtergrond een bepalende rol spelen om uiteindelijk tot een antwoord op deze vraag te komen. Mijn incarnatievraag in dit leven is: ‘Hoe is het om een leven te leiden waarin ik mijn spiritualiteit volledig doorleef, ervoor uitkom, ervoor sta en in de wereld neerzet?’

In het kader van deze incarnatievraag heb ik een gestel samengesteld dat vraagt om

een subtiele behandeling en afstemming met het aardse. Ik ben niet supersterk, licht gebouwd, gevoelig, kwetsbaar. Ik heb niet een lichaam geschapen dat geschikt is voor topsport, voor ‘altijd maar doorgaan’ of ‘om mijn ego te strelen’. Bepaald geen *body* dat met mij op de loop gaat. Ik moet altijd mijn lichamelijke grenzen in acht nemen.

Mijn interessante materiële verschijning heeft er wel voor gezorgd dat ik me meer ben gaan verdiepen in de vele kwaliteiten die het herbergt. Ik ben gedwongen om mijn levenswandel nauwgezet af te stemmen op de mogelijkheden en beperkingen van mijn levenstempel. Doe ik dit, dan ben ik in balans en doe ik dat niet, dan ben ik snel uit balans met alle consequenties van dien en word ik teruggefloten. De materie is weerbarstig. Zoals nu dus.

Het menselijk lichaam en alle organen zijn één en al bewustzijn, gematerialiseerd bewustzijn. Het is een van de meest intelligente organismes in het universum. Dat betekent ook dat ik met mijn rechterkuit meditatief in gesprek kan zijn. Wat heeft hij mij te vertellen?

Mijn kuit zegt mij: ‘De door jou geschapen lichamelijke pijn roept je op tot bezinning. Ontwikkel een grote liefde voor en verwondering over je fijnzinnige lichaam dat jij precies zo hebt geschapen als het moet zijn. Voorkom overgewicht, blij oog houden voor fitheid en soepelheid, wees lichtvoetig zoals je in essentie bent, ga niet in tegen de natuur van je lichaam, overschat het niet, het moet nog lang mee. Blijf ondanks je mentale belasting te allen tijde geaard en sta open voor een nog verdere integratie van lichaam en geest.’

Toe maar. Ik kan me vinden in de boodschap van mijn lichaam. Mogelijk loop ik zelf niet naar Santiago dit jaar. En zal ik er ter plekke al dienende voor Gabriela en de groep zijn. Ik neem me voor om deze eventuele nieuwe rol speels in te vullen, geleid door mijn innerlijk kind en mijn lichaam. Ik geef mijn pelgrimage die lichtvoetige vorm zoals deze dit jaar hoort te zijn! Daarbij neem ik mijn lijf in acht.

Waarom heb jij je lichaam geschapen zoals het is? Ga je er respectvol mee om? Wat heeft jouw lichaam jou nu te vertellen? Een betekenisvolle communicatie toegewenst!